

Prof. dr Gerard Ciołek
W-wa, Kopińska 26 m 17

Warszawa 8.IV.58

O p i n i a

o programie pracy mgr. ogr. L. Majdeckiego p.t.

"Zagadnienie jedności funkcjonalnej i kompozycyjnej w ogrodach polskich k. 19 w. i p. 20 w."

I. 1. Temat.

Obrany temat istotnie zasługuje na opracowanie. Dotyczy on okresu, w którym zarysowuje się ogólnoeuropejski kryzys w zakresie kompozycji ogrodów. Kryzys ten datuje się od połowy XIX stulecia w związku z powstawaniem wielkich i licznych założeń ogrodowych o charakterze publicznych dla których nie potrafiiono znaleźć rozwiązań kompozycyjnych, odpowiadających nowej treści i funkcji, a zazwyczaj stosowano odpowiednio zmodyfikowane układy parków rezydencjonalnych, przy jednoczesnym braku architektonicznej dominanty, której układ taki bywał podporządkowany. Dalejszymi znamionami kryzysu kompozycji ogrodowej tego okresu są tendencje do stosowania nadmiernego bogactwa materiału roślinnego, zróżnicowanego pod względem pokroju, kolorytu i faktury, wprowadzenie ogromnej ilości rodzajów, gatunków i odmian roślin aklimatyzowanych, co niewątpliwie spowodowało zejście na drugi plan zagadnień kompozycji przestrzennej.

W związku z powyższymi uwagami tytuł pracy należałoby zmienić. Powinien on mieć charakter bardziej ogólny np. "Zagadnienia kompozycji ogrodowej w Polsce 1850 - 1930" a problem istnienia lub nieistnienia jedności kompozycyjnej powinien być wynikiem pracy

2. Cel pracy.

Na tle analizy rozwiązań planistycznych i przestrzennych wykazać ustalić obowiązujące w tym okresie zasady kompozycji, wskazać na ewentualne nieistnienie jedności kompozycyjnej oraz na przyczyny jej rozwarstwienia.

3. Zakres chronologiczny.

Wydaje się celowym rozszerzenie zakresu do 1850 - 1930 oraz na wskazanie pogrobowców tego kierunku u nas np. Park Kultury i Wypoczynku w Warszawie 1950 r.

4. Środki badania.

W przekazach piśmiennych szczególny nacisk należy położyć na wydawnictwa podręcznikowe, obce i polskie, które kształtowały tendencje planistyczne.

5. Omówienie źródeł pisanych.

Krytyczna ocena powinna objąć wszystkie źródła wymienione w p. 4.

II. 1. Charakterystyka ogólna okresu historycznego.

Warunki polityczne, społeczne i gospodarcze należy sprowadzić do niezbędnego minimum, natomiast duży nacisk należałoby położyć na zagadnienia prądów i wpływów kulturalnych i kontaktów międzynarodowych w omawianej dziedzinie. W okresie tym niewątpliwie zarysowują się trzy duże szkoły: angielska, francuska i niemiecka, z ich licznymi realizacjami i publikacjami typu podręcznikowego. Przeanalizować należy również wpływ szkół i towarzystw ogrodniczych na działalność planistów.

III. 1. Metoda badań.

Właściwą analizę poprzedzić powinno szersze omówienie zagadnień kompozycyjnych co najmniej renesansu i baroku, gdyż dopiero na tym tle omawiane problemy mają właściwe szanse ukazania się we właściwym naswietleniu.

2. Przyjęte kryteria metody architektonicznej.

Terminologia niewłaściwa; powinno brzmieć: "Przyjęte kryteria dla analizy kompozycji."

Wątpliwości pewne nasuwają się, czy celowym jest podjęcie badań nad wszystkimi typami ogrodów tego okresu. Czy nie należałoby ograniczyć tematu do np. ogrodów publicznych, w których omawiane problemy występują niewątpliwie w ostrej formie, a inne ogrody jak np. rezydencjonalne wciągnąć o tyle, o ile będą niezbędnym uzasadnieniem tezy.

IV. 1. Analiza twórczości poszczególnych planistów.

W związku z powyższymi uwagami należałoby ograniczyć ocenę krytyczną planistów obcych i polskich do wyjątków postaci, reprezentujących szczególnie silne tendencje swej epoki, np. André, Kronenberg, Szanior, Kubaszewski, Celichowski, Jankowski, Idźkowski, etc.

V. 1. Uogólnienie etc.
brak uwag.

/-/ prof. dr Gerard Ciołek